

ZALÁN TIBOR
és néhány haiku 8.

*Kinek kellett a
 rituális gyilkosság
 Már halott voltam*
 *

*Hegedűjére
 kuporodva ül a lány
 A csontja zenél*
 *

*Születésekor
 a halálra gondolt Vén
 volt és életunt*
 *

*Üres teremben
 két arcot váltogat a
 vásznon egy gépszív*
 *

*Csókot intett a
 csillagoknak Gileád
 felől fú a szél*
 *

*Sem a nappal sem
 az éj nem hoz nyugalmat
 Már a halál sem*
 *

*Idegen város
 Köszöntik Ismerik itt
 Halottak ők is*
 *

*Megölik ezek
 a hajnalok Egyedül
 ködben ébredni*
 *

*Csak egy napig fáj
 minden fájás huszonnégy
 óra és nem jön*
 *

*Meddig visz az út
 Honnantól viszem én az
 utat Ki kérdez*
 *

*Isten hurkába
 lépett Lerágná lábát
 Leszakad Kinő*
 *

*Elfáradt benne
 az anyag Csak léleknek
 hívták – életnek*